

Obecní úřad Radiměř
569 07 Radiměř 170

OBECNÍ ÚŘAD RADIMĚŘ

Rozhodnutí nabylo právní moci

dne 4.5.2013

Právní moc vyznačena dne

10.05.2013

Podpis:

Tel. 461 594 133

e-mail: obec@radimer.net

Sp. zn.OÚ 293/2013
Čj. OÚ 327/2013
Vyřizuje: Josef Češka
Datum: 3.5.2013

Ing. A. H. nar. , 569 07 Radiměř

ROZHODNUTÍ

Obecní úřad Radiměř, na základě odvolání Ing. A. H. , nar. trvale bytem Radiměř proti rozhodnutí Základní školy Radiměř ze dne 26.2.2013 č.j. ZS-54/2013, o odmítnutí části žádosti o poskytnutí informace podle z. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), podané dne 6.2.2013 zaevidované dne 16.4.2013 pod čj. 293/2013, přezkoumal napadené rozhodnutí a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm.b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“), se rozhodnutí Základní školy Radiměř, čj. ZS-54/2013 ze dne 26.2.2013 a ZS-54/2013/1 ze dne 26.2.2013, **ruší a věc se vrací k novému projednání.**

Odůvodnění

Dne 6.2.2013 požádal pan Ing. A. H. , nar. , bytem Radiměř (dále jen „žadatel“), Základní školu Radiměř (dále jen „povinný subjekt“) o poskytnutí informace podle InfZ. Předmětem jeho žádosti byla informace

„ *Žádám o poskytnutí těchto písemných informací;*

- 1. vyplacené mzdové prostředky v letech 2011 a 2012 za všechny pedagogické (včetně paní ředitelky) a nepedagogické pracovníky základní školy v Radiměři celkem, z toho prostředky dotované Obcí Radiměř.*
- 2. Daňové odvody ze mzdových prostředků v letech 2011 a 2012 za všechny pracovníky základní školy v Radiměři celkem.*
- 3. Vyplacené mzdové prostředky podle jednotlivých pedagogických (včetně paní ředitelky) a nepedagogických pracovníků základní školy v Radiměři - celkem a dále, jejich členění u jednotlivých pracovníků na: základní složku platu a odměny.“*

Povinný subjekt písemností čj. ZS-54/2013/1 ze dne 26.2.2013 poskytl celkový souhrn vyplacených mzdových prostředků v letech 2011 - 2012 za všechny pedagogické pracovníky (včetně paní ředitelky) a nepedagogické pracovníky včetně dotací od Obce Radiměř a daňové odvody z mzdových prostředků.

Současně dne 26.2.2013 povinný subjekt vydal rozhodnutí čj. ZS-54/2013 o odmítnutí části žádosti, týkající se informací o jménu, příjmení a o výši mzdy pedagogických a nepedagogických pracovníků školy včetně paní ředitelky členěné na základní složku platu a odměny odkazem na § 8a InfZ

V odůvodnění povinný subjekt mimo jiné uvedl: „ *že oznámil odvolateli před uplynutím 15 denní lhůty písemně dne 12.2.2013 prodloužení lhůty o 10 dnů ze závažných důvodů podle §*

14 odst. 7 písm.c) InfZ, kdy povinný subjekt potřeboval vyhledat a konzultovat s jinými povinnými subjekty - zaměstnanci školy, zda budou souhlasit s poskytnutím osobních údajů týkajících se vyplácených jim mzdových prostředků a odměn v roce 2011 a 2012 na žádosti uvedené pod bodem 3. žadatele pana Ing. A. H.

V odůvodnění v římská II povinný subjekt zdůvodnil své rozhodnutí písemným odmítnutím 15 stávajících pedagogických a nepedagogických pracovníků včetně ředitelky školy, kteří svým písemným „NE“ vyjádřili nesouhlas s poskytnutím osobních údajů týkajících se vyplacení mzdových prostředků podle jednotlivých pracovníků v roce 2011 a 2012. Povinný subjekt uvedl, že by porušil zákonná ustanovení ZOOÚ a ObčZ, když předmětné informace se týkají osobnosti, projevů osobní povahy soukromí fyzických osob, které lze poskytnout jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. „Podle zákona 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů (dále jen „ZOOÚ“) je povinný subjekt správcem těchto údajů povinen nezveřejňovat požadované údaje, které jsou osobního charakteru bez písemného souhlasu dotčených fyzických osob. Zákon č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů v § 11 zaručuje fyzickým osobám právo na ochranu své osobnosti, života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

„Povinný subjekt se dále zabýval úvahou, v jaké pracovní pozici se dotčení zaměstnanci školy včetně ředitelky školy nachází a došel k závěru, že se nejedná o veřejné funkcionáře podle § 2 odst. 1 zákona 159/2006 Sb., o střetu zájmu ve znění pozdějších předpisů a veřejný zájem zde nepřevažuje nad ochranou soukromí jednotlivých zaměstnanců.“

Dne 13.3.2013 bylo povinnému subjektu doručeno odvolání žadatele, ve kterém uvádí.... „namítám, že argumentace povinného subjektu, uplatněné při odmítnutí mé žádosti, je lichá a nepřipadná. Především je na místě výklad pojmu veřejné prostředky, a to z hlediska aplikace § 8b ZoSPl na daný případ. Definice pojmu „veřejné prostředky“ jde obsažena v § 2 písm. g) zák. 320/2001 Sb., jako veřejné finance, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty patřící státu, státní příspěvkové organizaci, státnímu fondu, územnímu samosprávnému celku, městské části hlavního města Prahy, příspěvkové organizaci územního samosprávného celku....., která hospodář s veřejnými prostředky..... Je nepochybné, že finanční odměny, přiznané a vyplacené zaměstnancům povinného subjektu, o jejichž konkrétních částkách jsem požadoval poskytnout informace za příslušné období, jsou veřejnými prostředky ve smyslu § 8b ZoSPl.... Zde odkazuji na rozhodnutí NSS rozsudkem sp.zn. 1 As 169/2012-38 ze dne 6.12.2012, kde cituji rozsudek NSS čj. 5 AS 57/2010-79, který vyšel z velmi široké koncepce práva na informace o platech a odměnách zaměstnanců veřejné správy, kdy pravidlem je, že takové informace by na základě žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím měly být poskytnuty, přičemž výjimky z tohoto pravidla představují pouze v zákoně uvedené případy... Dále uvádím, že jednotlivé moje žádosti dotčené zaměstnance povinného subjektu, zcela zjevně nelze v režimu Informačního zákona, považovat ani za samostatné povinné subjekty v režimu Informačního zákona, ani za jednotlivé složky moje žádosti dotčeného povinného subjektu. Vzhledem k výše uvedenému je zjevné, že správní rozhodnutí čj. ZS-54/2013 ze dne 26.2.2013 povinný subjekt vydal protizákonně.“

Povinný subjekt spolu se spisem odeslal odvolání dne 22.3.2013 ke krajskému úřadu Pardubického kraje, odbor organizační a právní a krajský živnostenský úřad. Ten obratem předmětné odvolání spolu s celým spisem vrátil povinnému subjektu s odůvodněním, že není nadřízeným orgánem v této věci. Nadřízený orgán je nutno určit dle § 178 správního řádu, podle § 178 odst. 1 je nadřízeným orgánem rovněž ten, kdo vykonává dozor- v případě školy jakožto příspěvkové organizace je tedy nadřízeným orgánem její zřizovatel, tedy obec.

Obecní úřad Radiměř (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání a spisovou dokumentaci dne 16.4.2013. Podle § 89 odst. 2 SR přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí o odmítnutí žádosti s právními předpisy a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

Současná právní úprava týkající se informací o výši platu není jednoznačná a povinný subjekt musí na jedné straně respektovat právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě (čl. 10 Listiny základních práv a svobod), respektovat soukromý a rodinný život obydli, a korespondence (čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod), na druhé straně musí respektovat právo na informace (čl. 17 Listiny základních práv a svobod). O skutečnosti, že právní úprava obsažená v InfZ není zcela jednoznačná, vypovídá i dosavadní rozhodovací praxe soudů. Jako příklad lze uvést rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.5.2011 čj. 5 As 57/2010 a současně následný rozsudek téhož soudu ze dne 11.11.2011 čj. As 40/2010, který výslovně připouští možnost odchýlit se od judikátu 5 As 57/2010 právě s ohledem na skutečnost, že v dané věci dochází ke střetu údajů a je tak třeba dát na základě testu proporcionality pozor na posouzení, které z těchto ústavních práv má s ohledem na skutkový stav věci přednost. Posledním známým rozsudkem v této věci je rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 55/2012-23 ze dne 28.2.2013, který po předběžné poradě dospěl k závěru, že je věc třeba předložit k posouzení rozšířenému senátu. Předmětem zkoumání rozšířeného senátu by měla být otázka, zda povinný subjekt při rozhodování o poskytnutí základních osobních údajů o osobě, které poskytl veřejné prostředky (podle § 8b InfZ), je povinen provést test proporcionality, kterým posoudí střet práva na informace a práva na ochranu osobních údajů.

Podle ustanovení § 8b InfZ povinný subjekt poskytne osobní údaje o osobě, které poskytl „*veřejné prostředky*“. Veřejné prostředky jsou definovány v ust. § 2 písm. g) zákona 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů, jako veřejné finance, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty patřící státu, státní příspěvkové organizaci, státnímu fondu, územně samosprávnému celku, městské části hlavního města Prahy, příspěvkové organizaci územně samosprávného celku, nebo jiné právnické osobě zřízené k plnění úkolů veřejné správy zvláštním právním předpisem nebo právnické osobě zřízené na základě zvláštního právního předpisu, která hospodaří s veřejnými prostředky.

Při vyřizování žádosti o poskytnutí informace o výši platu (mzdy, odměny), jestliže tato informace přímo nevyplývá z určitého právního předpisu a příslušný zaměstnanec vyjádří nesouhlas se zveřejněním tohoto údaje, je nutné především zvážit, v jaké pracovní pozici se dotčený zaměstnanec nachází. Jedná-li se o veřejného funkcionáře podle § 2 odst. 1 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, bude třeba údaj o platu nebo odměny v drtivé většině případů poskytnout, neboť v takových případech lze předpokládat, že veřejný zájem na přístupnosti takové informace v podobě veřejné kontroly povinných subjektů převažuje nad ochranou soukromí daného zaměstnance. V případech zaměstnanců, kteří nemají žádnou rozhodovací pravomoc a ani nedisponují s většími objemy veřejných prostředků, bude zpravidla veřejný zájem na zpřístupnění údaje o jejich platu neporovnatelně menší a ochraně tohoto osobního údaje bude možné dát přednost.

Evropský soud pro lidská práva požaduje po státu pouze poskytování informací, jež se týkají veřejného zájmu. Evropský soud pro lidská práva z čl. 10 Úmluvy nedovodil oprávnění jednotlivce žádat informace pouze pro individuální potřebu, nýbrž pouze za účelem naplnění určitého veřejného zájmu. Hospodaření s veřejnými prostředky je činnost, která musí nepochybně podléhat kontrole veřejnosti. Tato kontrola je žádoucí a je ve veřejném zájmu, neboť je nedílnou součástí správy věcí veřejných. Jestliže dochází ke kolizi dvou konkurujících si ústavních práv, je třeba vždy velmi pečlivě hodnotit skutkový základ a na základě toho pak zdůvodnit, za použití testu proporcionality, převahu jednoho z těchto konkurujících si práv, s tím že se vždy bude posuzovat jakým způsobem fyzická osoba, jejíž osobní údaj je předmětem žádosti o informace, může ze své pracovní pozice ovlivňovat hospodaření s veřejnými prostředky. Veřejně činné osoby se svým rozhodnutím zastávat veřejné funkce vzdávají do jisté míry svého soukromí. Míra omezení ochrany soukromí přibližně odpovídá společenskému významu zastávané funkce. V případě jiných osob naopak nebude vždy možno nalézt dostatečný veřejný zájem na jejich identifikaci pro účely veřejné

diskuze o jejich příjmech z veřejných prostředků. Toto se nejspíše uplatní u řadových zaměstnanců veřejné sféry v situacích, kdy půjde o jejich standardní měsíční plat (nikoli odměny).

Z uvedeného vyplývá povinnost pro povinný subjekt uplatnit v rámci testu proporcionality kritérium potřebnosti omezení ochrany osobního údaje na úkor politického práva na informace, kritérium vhodnosti omezení a hledisko vzájemného porovnání obou práv.

Přistoupí-li povinný subjekt k odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, musí v rozhodnutí o odmítnutí žádosti náležitě odůvodnit, proč v daném případě převážila nutnost ochrany osobního údaje nad jeho zpřístupněním.

Pokud povinný subjekt poskytne údaje anonymní nebo souhrnné, nejedná se ani o částečné vyhovění žádosti (směřovala-li žádost k poskytnutí informace o platu konkrétních osob), ale sdělení doprovodné informace „ nad rámec“ původní žádosti. V takovém případě je nutné žádost rozhodnutím odmítnout v plném rozsahu, aby se dalo hovořit o úplném vyřízení žádosti.

Závěrem lze shrnout, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť zcela postrádá údaj o způsobu provedení testu veřejného zájmu. Povinný subjekt sice uvedl, že nutnost ochrany soukromí a osobních údajů převažuje nad právem na informace, dále uvedl s odkazem na § 2 odst. 1 zákona 159/2006 Sb., o střetu zájmů, že nikdo z uvedených pedagogických a nepedagogických pracovníků školy včetně ředitelky školy není veřejným funkcionářem ve smyslu tohoto zákona, neuvedl však, jaká si vymezil kritéria pro porovnání chráněných práv. Z rozhodnutí povinného subjektu sice vyplývá, že v případě dotčených osob tomu tak není, ale není v něm uvedeno, co bylo tím hodnotícím kritériem (předmětem srovnávání) pro učiněný závěr, respektive jaké úvahy vedly k vyslovení tohoto závěru. Podle § 68 správního řádu je nezbytnou součástí odůvodnění přesné rozvedení úvah, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, odvolací správní orgán rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Josef Češka
místostarosta obce

Rozdělovník:

- 1) Základní škola Radiměř 211, 569 07 Radiměř
- 2) Ing. A. H. , 569 07 Radiměř
- 3) CO spis.